

Folketingets Skatteudvalg
Christiansborg

7. marts 2018

Svar på Skatteudvalgets spørgsmål nr. 229 (alm. del.) af 7. februar 2018 stillet efter ønske fra Rune Lund (EL)

Spørgsmål

Ministeren bedes på baggrund af svar på FIU alm. del – spørgsmål 386 (folketingsåret 2016-17) redegøre for, hvornår og i hvor mange år ændringerne af aldersopsparingen giver mindreprovenu (det fremgår af svaret, at i hængekøjeårene er der tale om et mindreprovenu på 800 mio. kr. årligt). Dernæst bedes ministeren redegøre for, hvordan det stiller den samlede finansiering under skatteaftalen, og om den er holdbar på lang sigt. Hvis ikke den vurderes at være det, bedes ministeren forklare, hvilke finansieringskilder der skal sikre den varige holdbarhed under aftalen.

Svar

Med *aftale om flere år på arbejdsmarkedet, juni 2017* er reglerne for aldersopsparing ændret. Fra 2018 kan personer, som har mere end 5 år til folkepensionsalderen indbetale op til 5.100 kr. årligt efter skat. Personer, der har 5 år eller mindre til folkepensionsalderen kan indbetale op til 46.000 kr. efter skat i 2018. Grænsen stiger med 1.000 kr. årligt frem til 2023, hvorefter der kan indbetales 51.100 kr. efter skat pr. år.¹

Selvom indbetalingsloftet til aldersopsparing sænkes i forhold til de hidtidige regler i årene frem til 5 år før folkepensionsalderen, er det samlet set vurderingen, at aftalen vil bidrage til at øge de samlede indbetalinger til aldersopsparing i forhold til det forudsatte i de mellemfristede fremskrivninger og reducerer indbetalingerne til fradragsberettigede pensionsordninger, *jf. besvarelse af FIU spørgsmål 386 af 31. maj 2017*.

Omlægningen til aldersopsparing indebærer, at skatten betales på indbetalingstidspunktet i stedet for udbetalingstidspunktet og bidrager dermed til at fremrykke skattebetalinger. Det betyder et øget provenu i en årrække, men modsvares af et lavere provenu på længere sigt. Den skønnede omlægning til aldersopsparing fra fradragsberettigede pensionsordninger indebærer desuden, at udgiften til offentlige pensionsydelser gradvist øges, fordi udbetalinger fra aldersopsparing (i modsætning til udbetalinger fra fradragsberettigede pensionsordninger) ikke medfører indkomstaftapning af offentlige pensionsydelser som fx pensionstillæg, ældrecheck og boligydelse. Samspilsproblemet vedrører således ikke aldersopsparing,

¹ Alle beløb opgjort i 2018-niveau

hvilket også betyder, at øget omlægning til denne ordning isoleret set bidrager til at svække de offentlige finanser på sigt.

I perioden frem til omkring 2035 vurderes ændringerne af aldersopsparing samlet set at styrke de offentlige finanser (målt ved den primære saldo), men i alle år herefter skønnes de offentlige finanser at blive svækket – primært på grund af højere udgifter til overførselsindkomster til pensionister, *jf. tabel 1*.

Tabel 1

Virkning på primær saldo af aftale om målretning af aldersopsparing til sidst i arbejdslivet

	2025	2026-2030	2031-2035	2036-2040	2041-2045
	Mia. kr. (2017-niveau)				
Primær saldo	2,4	1,5	0,6	-0,3	-0,7

Anm.: Et positivt tal angiver en styrkelse af de offentlige finanser. Virkningen på den primære saldoen er, bortset fra 2025, opgjort som gennemsnit for 5-årsperioder. De anførte skøn er baseret på vurderingen ved indgåelse af *aftale om flere år på arbejdsmarkedet, juni 2017*.

Kilde: Egne beregninger.

I den seneste lange fremskrivning af de offentlige finanser, hvor *Aftale om flere år på arbejdsmarkedet* er indregnet, skønnes den finanspolitiske holdbarhedsindikator at være positiv med 1¼ pct. af BNP. Det er inklusiv brug af puljen på 2,4 mia. kr. til at øge tilskyndelsen til pensionsopsparing. De offentlige finanser er således holdbare selvom den langsigtede forværring af de offentlige finanser fra målretningen af aldersopsparingen indregnes.

Udmøntningen af puljen i *Aftale om lavere skat på arbejdsindkomst og større fradrag for pensionsindbetalinger* vil derfor isoleret set ikke svække holdbarheden af de offentlige finanser.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister